

Nro. 44.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Junius 3 ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s.

Felséges Királyunk, Titt. Capdebo János, Márton, Ferentz, és Gergely négy testvéreknek, Temes vármegyében lévő Földes Uraknak, kegyelmesen meg engedni méltóztatott, hogy ugyantsak azon vármegyében találtató Baratzhaza nevű jofzágokról, ezen Prédikátummal: **d e B a r a t z h a z a**, élhessenek.

Török Birodalom.

Konstánzinápoly, Május 4-dikén. A' múlt hólnap 28-dikán a' Császár jelenlétében tartatott titkos Conferentzián, ez a' kérdés fordult elő: hogy valyon azon esetben, ha a' hadazás valósággal el kezdődne, a' Frantziákkal ke-

Jene-é a' Portának tartani, vagy pedig az Anglusokkal? hanem a' végeztetett, hogy egygyikkel sem tartván, egészen neutrálisának maradjon.

Ezen végzést az egész ministerium jelenlétében Aprilis 30-dikán erősitette meg a' Császár, 's annak hírével minden Udvarokhoz, a' hol Követjei vannak, különös Kurirt küldött. Azt erősitik némellyek, hogy Frantzia Gen. Brüne azt kívánta volna a' Portától, hogy a' hadakozás alatt engedne Frantzia örző seregeket a' Levántai partokra ki szállani: hanem a' Porta erre nem állhatott reá.

Gen. Brüne azoközben, még most is gyakran tanátskozik a' Török Külső Ministerrel.

N é m e t O r f z á g.

Hannovera, Majus' 17-dikén. Itt, csak mostanában jelene meg az Országglófszéknek egy hirdetése, a' melly által meghivattatnak ezen Választó Fejedelemség béli lakosok, hogy, mivel megtörténhetne, hogy az Anglia és Frantzia Ország között elkezdődhető hadakozásnak alkalmatossá-gával, ezen Fejedelemséget is veszedelem fenyegethetné: tehát adják be neveiket, mind azok, a' kik fegyverfogásra alkalmatosok, mind pedig azok, a' kik arra ajánlják magokat, hogy mihelyest a' szükség találja kívánni, a' haza védelmezésére előállani azonnal készek lesznek.

N a g y B r i t a n n i a.

London, Majus' 16-dikán. Az itt ma ki jött újságok rövidek, hanem fontosok: —

Tegnapelőtt délutáni 2 órakor ilyen levelet vett a' Polgármester a' Status-Titoknoktól: — „

„Milord! Hogy az időt el ne veszessük, illendőnek tartom tudósítani Uraságodat, a' felől,

hogy a' Kurir Lyell, Párisból éppen most meg-
érkezett 's Lord Withworthól tudósításokat hozott
légyen, a' mellyek szerént ő, passzát kivévén, ép-
pen indulásban foglalatoskodott azon izempillan-
tatban, midőn a' nevezett Kurir e. h. 12-dikén
estve útra indúlt. Szerentsémnek tartom lenni, &c.
Hawkesbury" — Ezen levelet futva küldöt-
te a' Polgármester a' Kereskedő tanátsházához, a'
hol az, közönségesen felolvaslatott."

Ha a' Frantziák a' mi Douwrei partjainkra
ki szállottak volna, nem dobogott volna a' Lon-
doni Kereskedő tanátsházban az emberek szíve
keményebben, mint ezen levélnek hallásakor.

A' mondott napon (12-dikben) reggel, min-
den alkudozások félbe szakasztódtak Párisban a'
mi Követünk és a' Frantzia külső dolgokra ügye-
lő Minister között.

A' Gen. Andreossi kapuja előtt véghetetlen nép
gyülekezett öfzze, az ő elindulásának minutáját
várván. — (Nem szükségtelen megjegyzés, hogy
ez a' rövid tikkelyekből álló tudósítás a' Párisi
Moniteurben jött ki leg előbb — és ma ennél több
Angliai tudósításaink nintsének is.)

Frantzia Respublika.

Calais, Majus' 16-dikán. Az Anglus Követ
tegnap délutánni 2 órakor ide érkeztén, ma reg-
gel rendelést teve bagáziájának hajóra leendő ra-
kattatása felől, hogy estve elevezzen. Gen. Andre-
ossi, azon orában érkezett Londonból Douwresbe,
a' mellyben Lord Whitworth Calaisbe: 's ott úgy
rendelte bagáziájának hajóra leendő rakattatását;
hogy ő is ma estve indulhasson által. Ezen két
Követek, általevezések közben fogják egymást

szembe találni, hatsak az akaratos habok — az egyenes lineából jobbra vagy balra nem találják az ő hajóikat tsapni. — Ide lett érkezésekor minden illendő polgári és katonai tisztelettel fogadtatott L. Withwort. Első Titoknokját Párisban hagyta, mint halljuk: hasonlóképpen tselekedett Andreossi is, t. i. ő is Londonban hagyta az Első Titoknokját az ifiú Portalist. — Jeles az, hogy ezen két Követek, mintha egymással tsaknem előre egygyetértettek volna, olyan egy időpontban tettek, az egygyik Angliában a' másik Frantzia országban, a' magok utólsó lépéseiket, azért kétség kívül, mivelhogy tudták, melly igen figyelmezzon mind a' két publikum ezen környülállások között az ő leg kissebb muzdulásaikra.

P á r i s, Majus' 20-dikán. Az utólsó nagy következésű minutája, a' köztünk és az Anglusok között való alkudozásoknak, a' mint látszik eljött. Az Országlószék kihirdetteté a' ma ki jött Moniteurben, azt a' Jelentést, a' mellyet, 14-dikben, titkos ülésben a' Szenátus, Tribunatus, és Törvényhozó Gyűlés eleikbe terjesztetett. Ez a' Jelentés nem egyéb, hanem az az utólsó Válasz, a' mellyet a' Frantzia Külső Minister Talleyrand, 12-ikben azon Ultimátumra adott, a' mellyet az Anglus Követ Withworth, az előtt 36 orákkal a' Fr. Országlószékhez be adott vala. Talleyrandnak, ezen utólsó válaszfzában az az egész alkudozás előfordúl, folyamata szerént, a' melly a' Mártzius 8-dikától, u. m. az Anglus Királynak a' Parlamentomba küldött követtségetől fogva, a' két Országlószékek között folyt alkudozásokat magában foglalja. (Sokkal hosszabb ez a' Talleyrand nyilatkozatása, hogy sem azt a' Magyar Kurirban egyfzerre ki-

adhatnók. Most 'hát tsak a' summáját teszszük ide, míg részenként egészen is kiadhatnók.) A' summája ennyiből áll: „

„Lord Withwort két projektomokat adott által eleinten a' maga Országglószéke nevében a' Frantzia Országglószéknek. Az Elsőben azt kívánta, hogy Maltha maradjon az ő Nagy Britanniai Felsége birtokában, a' melly feltétel alatt ő Brit. Felsége is helybehagyná azon változásokat, a' mellyek Európában az Amiensi Kötéstől fogva történetnek. A' másik projektomban, nem ellenzette L. Withworth Máltha szigete polgári igazgattatásának a' Rend' hatalmában való maradását, tsak azt kívánta, hogy az erőffégek maradjanak az Anglus sereg' őrizete alatt. Végezetre Aprilis 26-dikán tsak szóval való jelentés által terjesztette az Anglus Követ az ő Országglószéke nevében, Frantzia Minister Talleyrand eleibe, a' következő feltételeket, u. m: hogy Maltha szigete tíz esztendőig maradjon Anglus őrizet alatt; hogy Lampedúsa szigetét foglalhassák el az Anglusok; és hogy Hollandiát a' Frantzia seregek egészen hagyják oda. A' Követ ő Exc.ja megmondotta ezen nyilatkoztatása alkalmatosságával azt is, hogy ez, az ő udvarának Ultimátum a vólna, a' melly ha el nem fogadtatna, ő Exc.ja kéntelenítettni fogna Párist 7 napok alatt oda hagyni. A' Frantzia Külső Minister azt válaszolta Majus 2-dikán ezen Ultimátumra: hogy Lampedúsa szigete nem a' Frantziák' tulajdona lévén, az Első Konzúl azt sem által nem engedhetné, sém annak elfoglaltatását nem tilalmazhatná; 's hogy Maltha szigetének függetlenségiért más Hatalmasságok forma szerént való kezességet vállalván, ehez képpest az Első Kon-

zúl tellyefféggel semmi a' féle félteteleket ezen tekintetben meg nem halgathatna, a' mellyek ezen sziget' függetlensége ellen valók lehetnének, mind addig, míg azok a' Hatalmasságok, a' kik azért kezességet vállaltak, a' felől meg nem halgattatnának. Lord Withworth nem tett a' Frantzia Országglószéknek ezen válaszszára semmi további nyilatkoztatást, hanem passust kívánt, oly feltétel alatt, hogy Párisból Majus 4-dikén elútazhasson. A' Frantzia Minister újonan válaszolt néki, jelentvén, hogy az Első Konzúl rá állana arra, hogy Maltha szigetét, akár Austriai, akár Orosz, akár Pruszszus sereg foglalja el. Lord Withworth maga is olyan gondolattal vólt, hogy ezen feltétel talám tettzeni fogna az ő Országglószékének; a' mellyre nézve továbbra halasztotta elútazását. Majus' 11-dikén egy új jelentést adott által Lord Withworth Talleyrandnak, a' mellyben tsak azt adta ennek tudtára, hogy az Orosz udvar nem akarna arra rá állani, a' mi tőlle kívántatik. Ugyan az nap érkezett Párisba egy Kurir Pétersburgból, a' ki valamint a' Párisban úgy a' Londonban lévő Anglus Követhoz is levelet hozott a' Császártól, a' ki határozatosan jelenti, hogy mi némü fájdalommal érte tetten legyen azon határozását a' Nagy Britanniai Országgló széknek, hogy Maltha szigetét meg akarná tartani; 's annak függetlenségiért ajánlott kezesességét ismét meg újitván ő Cs. F.ge, igéri; hogy az Első Konzúltól ajánltatott közbenjáróságot fel fogná vállalni, ha a' végre az Anglus udvartól is megkerestetne, Minister Talleyrand tudtára adta 12-dikben az Anglus Követnek a' Petersburgi udvar' jelentését és meg magyarázta, hogy mi némü tévelygésben volna az Anglus udvar ezen tekintet-

ben, olyan bizodalommal lévén, hogy ha a' tévelygésnek egyéb fundamentoma nem volna, tehát remélleni lehetne, hogy az, azonnal rá állana Maltha szigetének kiadására, mihelyest az Orosz udvarnak ezen jelentését, megértené. Lord Withworth ellenben, a' helyyett, hogy egyéb legkissebb nyilatkoztatást tett volna, még az nap jelentette, hogy néki parantsolatja volna, utolsó nyilatkoztatásának beadásától, Majus 11-dikétől fogva számlálván 36 órák alatt, Párisból elútazni; a' mellyhez képeest a' passullát ismét kérte: a' melly néki haladék nélkül ki is adatott — mellynek alkalmatosságával utóljára is szivére kötötte Minister Talleyrand, az Anglus Követnek, hogy az ő udvara adja által Malthát a' kezességet vállalt Hatalmasságok között valamelyiknek, s az után a' több olyan pontokra nézve, a' mellyek az Amiensi Kötéssel meg egygyezni nem láttatnak', kész leszen a' Frantzia Országglószék újabb alkudozásokba botsátkozni.“

(Mint feljebb mondánk, ezen Mártz. 8-dikától fogva folyó egész alkudozás' Aktáját, tsak darabonként adhatjuk ki a' M. Kurirban.)

Majus 16-dikán 24 tagokból álló követtséget küldöttek a' Törvényhozók az Első Konzúlhoz St. Cloudba, a' melly hozzá audentziára botsátatván, a' követtség Orátora Fontanes egy beszédet mondott el előtte, mellynek e' vólt a' foglalata: — „

„Polgár Első Konzúl! A' Frantzia nép elméjében nem foroghatnak felségesebb és héroshoz illendőbb gondolatok, mint a' tiéid. Ögyözedelmeskedett, hogy a' békeslégre szert tehessen; a' melly ugyan előtte is olyan kedves, mint előtted: hanem mint te, ő sem fog soha félni a' hadakozástól is. A'

Frantzia Országlószék, oly példáját mutatja az ezen részben való mértékletességnek és böltseffégnek a' maga elleusége előtt, mint tehetségének és bátor-
 ságának nem egyszer mutatta. Melly erőssen el-
 len ezik ez az ő együgyü és nyilvánóságos méltó-
 ság tartása, attól a' kéttsegeskedéstől, bizontalan-
 kodástól, bátorságtól, félelmességétől, a' mellyel a'
 Nagy Britanniai Országlószék a' jelen való kör-
 nyülfailások között lépéseit teszi. Ugyan akkor
 fenyegetözvén is félvén is, a' mit adott visszfa ve-
 fzi, a' mit visszfa vett vala visszfa adja: nem me-
 het sem előre, sem hátra felé. Ilyen az a' Mi-
 nisterium, a' melyben egygyik rész a' másik ellen
 tusakodik. A' mely Státusnak belső részében fak-
 tziók uralkodnak, külső politikája örökké bizon-
 talan. Sem erejét nem szedheti rendbe, sem gyen-
 geségeit el nem titkolhatja. Montesquieu azt mon-
 dotta Angliáról: Ez a' nemzet a' különböző pár-
 tok indulatjaik által fel hevesítettvén, könnyeb-
 ben vezéreltetődhetne indulatja által; 's a' kormány
 mellett ülöktől könnyen önnön java ellen veze-
 tődhetne. Az, a' mit ez a' Törvénytudó az Anglu-
 sokról mondott, nem fenyegeti a' Frantziákat az
 ólta, hogy mostani Kormányozói az ő előttök
 uralkodott Fejetlenség systemáját földhöz verték.
 Tudván ezek, hogy tanátskozásaikban nem uralko-
 dik faktzió; a' fegyverfogásra, ha a' betsület ki-
 vánnya, 's letételére, ha a' betsület engedi, készek; és
 magokat nyugott elmével Europa' megbékéltetőjére
 bízzák. Vajha a' világ' tsendessége állandó fun-
 dámentomon maradhatna. Vajha a' nemzetek
 tsak a' mesterségek ditsöffége, 's a' szorgalmatos-
 ság gyümöltse felett vetélkednének egymással. Ha-
 nem, ha a' száraz föld' tsendességét a' sziget béli

nagyra vágyás akarja bántani, minket mérték felett való módon boszszontván: a' Frantziák bizonyosan nem engedik magokat hijába boszszantatni. Semmi nehézség meg nem rettentí öket. Anglia, a' melly magát a' tenger védelmezése alatt gondolja lenni, nem tudná é azt, hogy némelykor származik egy egy olyan ember a' világon, a' kinek elmésége végre hajthat valamit, a' mi az előtt lehetetlennek lenni látszott? és ha, mikor egy ilyen ember elő állott: szükség é ötet gondolatlanúl ki hívni, és kénszeríteni, hogy olyan hasznát vegye szerentsés vóltának, a' millyent attól várhat? Egy szóval, egy nagy nemzet mindenre alkalmas egy nagy emberrel, ha a' kettőjük ditsőffége, java, és bóldogsága, egybe tsattóltatva vannak."

Ezen beszédje Fontanes Törvényhozónak, kétttség kívül nem jött vólt ki még akkor a' Párisi közönséges levelekben, midön a' Párisban Anglus nyelven iródó Argus nevü ujság, a' Londoni és Párisi Irókat a' magok egy idő ólta tartó mértékletes magokviseleteikért, ekképpen magasztalta: —

Nagy meg elégedéssel szemléljük, ugymond, hogy egy idő ólta olly ditséretes mértékletességet és tartózkodást látunk nagy részint az újságokban, a' melly nagyon ellenkezik az ő eddig való magok viseletekkel. Sőt meg lehetett jegyezni, hogy egymást is ditsérték mérséklettségért. A' Londoni Morning Post nevü Ujság azt írta különösen a' többek között, Majus 12. dikén, hogy a' mi ólta a' mostani alkudozásokon a' békefféghez hatsak mi gyenge reménységet is fundálni lehetett, az ólta egy Frantzia újságban sem találtatott az Angliai Országlószék ellen leg kissebb motskolódás:

hanem ellenben Londonban sem találtatott egy olyan politikai gyújtogató is, a' ki ezen környül-állásokra nézve, a' két Országlószékek között való ellenségeskedésnek tüzét, a' Frantzia Országlószék ellen intézett rágalmazó és gúnyoló irkálás által, elevenitēni kívánta volna.

Az ilyen nagy dolgok között egy igen tréfás per szolgáltat mostanában a' Párisiaknak némü-némü időtöltést. Egy 62 esztendőt töltött özvegy aszszony, protestátziót adott az ítélőszék eleibe egy halotti Bizonyság-tévő levél (certificatoria) ellen, a' melly által azt akarja a' testvér bátyja megmútatni, hogy ő már ez előtt 10 esztendővel meghólt volna. Az aszszony azt mondja, hogy az irás hamiss, és tsak az ő jó summa örökségit akarná a' bátyja, még az ő halála előtt magáévá tenni. E' pedig tellyességgel nem akarja esmérni az aszszont. A' 10 esztendők előtt meghólt aszszony azonközben hathatósan védelmezi még eddig magát. —

B r ü f z s z e l, Majus 18-ikán. A' tengeri dolgokra ügyelő Hivatalhoz rend kívül való Kurir érkezvén Párisból a' Ministertől, 15-dikben, ide, olyan parantsolat hozott, hogy minden itt találtató hajókat, akár idegenek akár hazabéliek legyenek, tartóztassanak le — a' mely rendelkezésnek betölttetése azonnal munkába is vétetődött. — (Az ilyen dolog hadakozás idején szokott történni, mikor t. i. a' tengeri ellenséges Hatalmasságok, vagy a' magok kikötőhelyeikben találtató ellenséges hajókat el venni akarják, vagy pedig azt meg akadályoztatni kívánnyák, hogy bizonyos napok alatt az ő kikötőhelyeikben tétetődő készületekről az ellenséghez tudósítások ne mehessenek által.

A' B o r d e a u x béli kereskedők olyan tudósítást vettek Guadaloupe szigetéről, hogy ott nincsen most egy nyereségesebb kereskedés, mint ha új Feketét vihet valaki oda. Az ára egy ilyen rabszolgának, valami 2000—2500 Livra. Nem régen érkezett meg egy hajós, 300 ilyen Feketével, és mind ezen áron adta el őket. Valami 30 ezerre volna a' szigetnek még szüksége, hogy olyan virágzásra juthasson, a' milyenre különben alkalmazatos. —

Helvétziai Respublika.

B e r n a , Május 21-ikén. Olyan tudósítások érkeztek némelyekhez Párisból ide, hogy az Első Konzúl, a' bátor M a s s e n á t választotta volna ki, az Angliába való kiszállásra rendeltetett sereg' vezérévé. — Magáról Bonapártéről azt vették észre, hogy néhány napoktól fogva gyakrabban mutatja magát katonai formaruhában, mint az előtt.

A' Helvétziai apró Kantonok, kiknek szíveiket különösen meg nyerte Bonapárte, az által, hogy az egymás-közt való szövetségen fundálódó régi Országlás' módját nékik vissza adta, levelezést kezdettek mostanában folytatni egygyütt, az eránt, hogy ha kívántatni talál, egy Regementet állítsanak ki a' Frantziáknak hadi szolgálatra. Mint hallatik, még az esméretes Reding Aloysius is javaslója ezen dolognak: 's gyanitható képpen a' nagyobb Kantonok sem mulatják el azután az apróbbakat követni.

Elegyes Dolgok.

B i l b a o , April. 30-ikán. Frantzia országnak azon Napnyúgotra fekvő déli vidékein, a' mellyek Spanyol országgal határosok, olyan rendelést vettek

a' fegyveres seregek, hogy magokat az akár melly orában lehető induláshoz készen tartásák. Ebből azt hozzák ki némelyek, hogy ezen seregek, ha Anglia és Frantzia ország között valósággal el találna kezdődni a' hadakozás, Portugalliát fognák innét fenyegetni.

A' Párisi M o n i t e u r egy Afrikai levelet adott-ki Majus 19-dikén, a' mellynek ez a' foglalatja: —

Algiria, Aprilis 25-dikén. Ezen hónap 20-dikán igen kedvetlen dolog történt itt az Anglus Konzul szállásán. A' Fejedelemnek egy tisztje néhány testörzök által kísértetvén, és az Anglus Konzulnál F a l c o n úrnál megjelenvén, azt kívánta tőle, hogy egy alsó szobát nyitasson meg. Az alatt a' Konzul tselédjei között ketten előbb állottak, és a' szoba költséje nem találtatott: melyre nézve a' Fejedelmi tiszt az ajtót bétörette, 's a' szobában két Török afzszonyra talált. Az Anglus Konzul úgy nyilatkoztatta ki magát, hogy az afzszonyok más módon oda be nem mehettek, ha csak az ő tselédjei által nem vitettek oda be. Az alatt a' házat teméntelen nép körül vévén, Falcon urat igen veszedelmes környülállások fenyegették. A két szerentsétlen afzszonyok a' Fejedelmi Itélőszék eleibe vitettetvén, előbb vizbe való fúllasztódásra ítéltettek: hanem e' helyett, mindenik öt öt száz ütést kapott; a' Konzulnak és hozzá tartozóinak számokra pedig, még azon éjjel egy hajó sietve úthoz készítettvén, a' Fejedelemtől olyan izenet érkezett hozzájuk, hogy azon hajóra fel rakodván, három napok alatt mindenestől fogva takarodjanak ki Algiriából. A' Konzul azt izente vizsgálta, hogy ő az Anglus Ki-

rálytól lévén oda küldettelve, tsak annak parantsolattyára távozhatna el is onnét. A' Fejedelem semmit nem felelt ezen izenetre, hanem 6 drabontokat küldvén a' Konzúl hazához, ötet haladék nélkül, hogy senkivel semmit ne beszélhessen, mindenstől fogva a' hajóra késértette, 's tüftént útnak indította. A' hajó 21. dikben del tájban már el evezett vólt.

M a g y a r O r s z á g.

Egy gyözedelmes afzszonyi batália, vagy is süvegre tserélt konty: — Egy helyen egy Fő Szolgabíró urral köteleffégből megfordúlván, a' többek között be vetődik hozzánk egy férjfi, vagy is inkább férjfi testben lakó afzszony. Mi baja? kérdi a' Szolgabíró. Az ember, meghunyászkodva és elpetyeredve, így felel: — „Uram én elégtételt kívánok, mert engem' a' feleségem meg vert“ — azonközben mutogatja az abrázátján a' sulyoknak és laskanyutónak kék és sebes helyeit. — Ezen egy ferjfiutól sem várt panasznak hallása, előbb valamint a' Fő Szolgabíró urat, ugy minket is a' kik jelen vóltunk, bámulással elegyes katzagásra indítván — egy idővártatva, minekutánna a' tisztelt Szolgabíró úr, a' ki egyéb eránt is egy igen nyájas, víg, és kedves tréfájú ember, magát a' katzagástól valamennyire megszüntette volna, ilyen választ adott a' szegény vert férjfiúnak: — „No, hallja kend! már szégyenlem, hogy férjfi vagyok. Ugyan hogy tudá kendet a' felesége megverni?“ — „De uram! az urat is meg bírná az, olyan erős“ — így felel amaz. — No hallja kend (mond néki ismét a' Szolgabíró Ur) én kendnek egyéb elégtételt nem adhatok, hanem azt tanátslom, hogy

mintha nem is tudna kend semmit abból, hogy a' felesége olyan erős, vegyen kend valami jó veszfőt, vagy egy petákos korbátsot, 's azzal jól veresse meg kend a' feleségit, de úgy ám, hogy mint sem visszsa verje, inkább hozzá se fogjon. — Az ur pedig (ezeket egy mellette álló Nemes emberhez intézte a' Szolgabíró ur) mondja meg ezen ember feleségének, hogy betsülöm az eszít, hogy az urát meg tudta verni, bírja békével a' kontyon tserélt süvéget! —

Ezen fő Szolgabíró Tanátsa és válaszfza mindazáltal úgy megtettfzett az együgyű embernek, hogy erővel megtsókolta annak kezét, a' fent említett Nemes embert pedig azon kérte, hogy minél elébb vigye meg a' választ feleségének. — Én pedig bé fejezés helyett tsak azt mondanám közre az ő közös-tulajdonokrúl, a' mit Bölts Salamon két Afzfzonyok között delibe rált, és egygyik azt helybe hagyta, így szólván: Vágattalsék ketté! Sem enyim, sem tiéd ne légyen.

Még egy tréfás valóság: Az Országban mostan a' természetet igen mesterségesen ki majmólt bábokkal járnak, 's azokkal pénzt keresnek: egy valaki a' többek között ezeket, még pedig maga gyönyörködtetésével körül szemlélte; de az ólta azon panaszkodik, hogy mihelyt valamire való nemet lát, mindjárt meg képzik tőlle; én pedig, mivel mindég hallottam, hogy a' mitől valaki meg képzik, tsak közel mennyeen azon tárgyhoz, és jól meg nézze (mert innen költik az együgyűek a' kísértetet), nem leszf semmit rozfzf

képzelődése: úgy tselekedett, 's használt. — (Ezen anekdotának, magyarázatját kívannák az olvasók).

* *

Harmadszori H ir a d á s.

„Az 1802 Esztendőbéli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium cominitiorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbéli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végzéseinek némelly részeit magoknak meg szereztek, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pesti, vagy Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esméretes Biztosainál meg venni méltóztassanak, még pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt árkusok Makulatúra közzé el vettetvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem csak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján. 1803. esztendőben.

Füskúti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti

Könyvnyomtató, és áros.

* *

Tudósítás. — **Selyem Kosoknak eladása.**

Mostani időnek jártában, melyben a' közönséges igyekezet a' mesterségeknek, és tudományoknak nagyobb tökéletességre tzelez, a' birkák, 's gyapjukok javításának jelessége, mely minden gazdának, különösen pedig Nemes Magyar Hazának

Birtokosainak főbb hasznára válik, értékes, és vigyázó szemet érdemel; és noha több jószágoknak birtokosai sok esztendőnek folyása alatt ezen hasznos tzelnek elérésén munkálódtak, igyekezeteiket mindazonáltal egyedül a' tagadhatatlan hasznot hajtó selyem kosoknak ritkasága, és drágasága hátrálta; hogy tehát ezen akadályak el melyékeztessenek, kinek kinek minden ellenvetés nélkül tetzetős lészzen, ha közönséges haszonra nézve is a' selyem kosoknak száma szaporittatik, és eddig volt drága ára nevezetesen le szállittatik.

Ugyan ezen tekintetre nézve hírül adatik: hogy Nagyméltóságú Hertzeg Elzterházy Szarvkeő (Németül Hornstein) nevezetű, ezen Tekéntetes Nemes Sopron Vármegyében fekvő Uradalmában, mely Sopron városán felyül a' Bétsi útnak megyéjében két órányira fekszik; nem külömben Ozo-rai Tekéntetes Tolna Vármegyében helyheztetett Uradalmában ezen folyó esztendőnek Szent Jakab havának első napjától fogva Mindszent havának végéig leg jobb szerü selyem kosok el fognak adattatni, és kinek kinek szabad lészzen azokból tettzése szerént a' kívántató szükséget magának ki választani: valamint kiki maga számára, a' mennyire szüksége lészzen, a' jelentést vagy Bétsben a' Hertzegi Háznak Tisztartójánál, a' vagy Kissmartonban alább jegyzett gazdaság igazgatójánál, akár pediglen Eö Hertzegsége Uradalombéli Tisztartójánál megteheti. Költ Kissmartonban Pünkösöd havának 10-dikén 1803-ban.

Nagy Méltóságú Hertzeg Elzterházy Uradalmainak Gazdaság Igazgatója által.